

съ утровоѣ толкова, съ пушкѣ толкова и пр. При едно извѣстно общественно състояніе, броеве-ти на тыя убійства ся повтаряють рядовно и то много по-рядовно отъ колкото на пр. болести-ты или естественна-та смръть. Така на пр. у Франціѣ прѣзъ 18 години все по еднакъвъ брой злодѣянія ся случвали. Чтѣ думате на това? Нѣ послушайте еще! Има ли отъ самоубійство-то друго нѣчто посамолично и което никакъ не гледа на цѣло-то? Убійства, кражбы, разбойничества — може и да ся прѣваряють и въспрѣть, нѣ какъ да ся въспре самоубійство — то? Който си е скроилъ и намыслилъ самъ себе си да прѣмахне, той лесно може ся измѣкнѣ и укры отъ всяко надглядваніе и чюждо намѣщаніе. При всичкѣ-тѣ тѣкѣ привиднѣ неправилностъ, пакъ съ пълнѣ увѣреностъ можемъ каза: въ оде-кои си общественны отношенія толкова и толкова душъ трѣбува да свършяють самоубійство. Тако-речи всякъ годинѣ все по еднакъвъ брой самоубійства ставать. Въ 1846 л. у Лондонѣ ся убили сами 266 душъ, въ 1847 л. само 256 душъ, въ 1848 л. спаднѣли на 247 душъ. Не е ли то голѣма правилностъ? Също така правилно ся повтаря и орѣжіе-то, съ което е изврѣшено самоубійство-то. Така жителети у Лондонѣ знаѣть, че по единѣ на 4084 душъ отъ тѣхъ до годинѣ има да ся убіе самъ, и то толкова си щѣть ся убійть съ ножъ, толкова си съ пушкѣ и пр. А кому ще дойде до главѣ това, то е чястна работа; нѣ общій законъ е така силенъ, что-то нито любовъ-та за животъ, нито страхъ-тѣ отъ смръть не могѣть да го промѣняють или да му отнемѣть жертвы-ты, които той иска.

Страшны сѣ тыя думы! Кога четемъ по вѣстни-